

Χρίστος Παπαγεωργίου

Κρύβε λόγια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΙΧΛΗ

Περιεχόμενα

ΜΠΑΡΑΖ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ	9
Γιορτή	11
Γέννα	12
Θόρυβος	13
Άπαλά	14
Ή βροχή	15
Ήταν άνώφελο	16
Ό χρόνος	17
Άν πάψω	18
Θεατή	19
Ό καιρός	20
Άπρόσεχτα	21
Άξιώνεις	22
Ό ναός	23
Ό λύκος	24
Τò μέτωπο	25
Θά σου μιλήσω	26
ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΣΤΗΝ ΝΤΟΥΛΑΠΑ	27
Όμίχλη	29
Μέλι	30
Άν βρεθῶ	31
Δέν	32
Άνάσα	33
Συλλογή	34
Άγρότες	35
Ρεζίλεψα	36
Θέλησα	37
Έθνοπατέρας	38

ΛΑΣΠΗ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΑ	39
Τὸ μαγκάλι	41
Ἡ συχωρεμένη	43
Ἡ στάμνα	44
Φωνές	46
Ὁ δρόμος	47
Νικόλ	48
Τιμόνι	49
Μισή δραχμὴ	50
Ἐλενάκι	51
Ἡ ἀπόλυση	52
Σάν	54
Ὁ ξυγόνο	55
Τὸ δόντι	56
Ἡ ἱστορία ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι ἀπλῶς αὐθεντικὴ	57
ΠΡΩΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ	59

Ὁ καιρὸς

Καὶ πάλι μουχρώνει ὁ καιρὸς
Ὡρα ὅπως οἱ πολικὲς ἀρκοῦδες
Γιὰ χειμερία νάρκη
Πίσω ἀπ' τὰ προσωπικὰ προβλήματα
Τὰ γεγονότα τοῦ Δεκέμβρη
Τοὺς ἀπεργούς, τὶς κόκκινες σημαῖες
Τὰ κλόμπ, τοὺς τρομονόμους
Θὰ βρέξει σίγουρα στὰ ὄρεινά
Γιατὶ ὁ καιρὸς ἄγριος ὅσο ποτὲ
Θὰ κυλήσει πάνω ἀπ' τὴν πόλη
Σὰν ταχυδρόμος εἰδήσεων κακῶν
Σὰν πολικὴ ἀρκούδα
Σὰν ἐμένα
Τὸ ἀθῶο σπουργίτι πὸν τσιμπολογᾷ
Τὰ ψίχουλα στὸ περβάζι τοῦ παραθύρου.

Ὁ λύκος

Ἀνεβαίνουμε μαζί στὸ βουνὸ
Νὰ ἀναπνεύσουμε
Νὰ χαροῦμε τὴ φύση
Νὰ μᾶς χτυπήσει ὁ παγωμένος ἀγέρας
Στὸ πρόσωπο.

Κατεβαίνω μόνος
Καθὼς ἐρωτεύεσαι τὸ λύκο
Κι ἀποφασίζεις νὰ ζήσεις μαζί του
Στὸ ὄμορφο περιβάλλον
Χωρὶς βιβλία.

Ἀνεβαίνουμε μαζί κατεβαίνουμε χῶρια
Μέχρι πὸν μιὰ μικρὴ ἀλεπουδίτσα
Μᾶς ἀποκάλυψε
Τί στ' ἀλήθεια ὁ λύκος ζητοῦσε καὶ
Τὶς σκέψεις στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ του.

Ἡ στάμνα

Φτώχεια σοῦ λέω φτώχεια καὶ τῶν γονέων
Καὶ τὸ σπίτι φτωχικὸ
Μιὰ μικρὴ αὐλὴ
Ἄριστερὰ τὸ μαγερειὸ μικρὸ καὶ αὐτὸ
Καὶ μιὰ ὑποτυπώδης τουαλέτα
Ἕνα δωμάτιο τρία κρεβάτια καὶ ἓνα τραπέζι
Δεξιὰ ἡ στάμνα
Μ' ἓνα κουκουνάρι πάνω γιὰ καπάκι
Ὁ γείτονας ἔχει ψυγεῖο μὲ πάγο βέβαια ἀλλὰ ψυγεῖο
Σεπτέμβρη μῆνα ἀνοίγουν οἱ οὐρανοὶ
Δροσίζεται ἡ στάμνα
— κυρ-Θοδωράκη κυρ-Θοδωράκη
Ἔχουμε κι ἐμεῖς κρύο νερὸ
Ἔχουμε κι ἐμεῖς κρύο νερὸ
Ὁ γείτονας σιωπᾶ ὄχι ὅμως ἡ συχωριανὴ
— πέντε δραχμὲς κυρα-Μαρία
— ὄχι Βούλα μου δὲν ἔχω μόνο τέσσερις κρατῶ
Φτώχεια φτώχεια καὶ τῶν γονέων
Ἐκεῖ μὲ καλλιέργησε τὸ χῶμα καὶ μαράθηκα
Ὅταν ἔπιασα στὰ χέρια μου
Βρώμικα λεφτὰ
Ποὺ δὲν μοῦ ἀνῆκαν
Γιατὶ ἦταν τῆς Βούλας τῆς θείας τῆς συχωρεμένης
Ποὺ πέταξε γι' ἀλλοῦ σοῦ λέω
Καὶ ξέφυγε ἀπ' τὴ φτώχεια

Πρὶν προλάβει νὰ δεῖ ρυτίδες στὸ ὄμορφο πρόσωπο
Πρὶν προλάβει νὰ δεῖ ἄσπρη τρίχα στὰ μαλλιά της
Πρὶν προλάβει νὰ κατοικήσει τὴ ζωὴ της ὀλάκερη.